

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη απόυλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2024.07.12 13:46:32 EEST, Ο Γραμματέας: GEORGIOS PARASYRIS

Αριθμός Αποφάσεως 1727 / 2024
Αριθμός Καταθέσεως Δικογράφου Ανακοπής: 57451/1563/2022

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές, Μαρία Τσοπάνη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Χρυσή Βεγλιρή, Πρωτοδίκη, Βασιλική Ψυχογιού, Πρωτοδίκη - Εισηγήτρια και τον Γραμματέα Γεώργιο Καζάκο.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 15-11-2023 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΙΠΤΟΥΣΑΣ: του κατοίκου
..... με ΑΦΜ η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου
της Ευστράτιου Νικολακέα (ΑΜ ΔΣΑ 24698) και κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ'ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία
και το διακριτικό τίτλο

..... που εδρεύει στο
εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. η οποία ενεργεί
υπό την ιδιότητά της ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδίκου, διαχειρίστριας των απαιτήσεων της
αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία

που εδρεύει στο

εκπροσωπείται νόμιμα, ως ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας

με την επωνυμία

, με έδρα στην

ΑΦΜ

νομίμως

εκπροσωπούμενης, η οποία

παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της,

Γεωργίας Γιασαφάκη (ΑΜ ΔΣΑ 37084) και κατέθεσε προτάσεις.

Η ανακόπτουσα κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου την από 10.6.2022 με γενικό αριθμό κατάθεσης και ειδικό αριθμό κατάθεσης ανακοπή, η συζήτηση της οποίας ορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 2.11.2022 και εγγράφηκε στο πινάκιο, οπότε και αναβλήθηκε για την δικάσιμο της 5.4.2023 οπότε και αναβλήθηκε ξανά για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και εγγράφηκε εκ νέου στο πινάκιο με αριθμό ΣΤΑ4/1.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, οι διάδικοι παραστάθηκαν κατά τον τρόπο που πιο πάνω σημειώνεται και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Θ ΕΞΕΤΗΘΗ

Στο άρθρο 632 παρ. 6 ΚΠολΔ ορίζεται η δυνατότητα σώρευσης ανακοπής κατά διαταγής

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

πληρωμής και ανακοπής κατά της εκτέλεσης με τη συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 218 ΚΠολΔ. Με την ισχύουσα ρύθμιση οι ως άνω ανακοπές εκδικάζονται με τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. σύμφωνα με τα άρθρα 632 παρ. 2 εδ. τελ. και 937 παρ. 3 ΚΠολΔ. Έτσι, η απαίτηση της ταυτότητας της διαδικασίας για την αντικειμενική σώρευση των δύο αυτών διαδικαστικών πράξεων υποχωρεί πλήρως και δεν εξακολουθεί να υφίσταται το προηγούμενο ζήτημα της εκδίκασης της ανακοπής κατά της εκτέλεσης με βάση τη διαδικασία εκδίκασης της απαίτησης, τακτική ή με κάποια από τις ειδικές διαδικασίες, έστω και εάν πρόκειται για ανακοπή κατά της εκτέλεσης με βάση εκτελεστό τίτλο διαταγή πληρωμής που έχει εκδοθεί με πιστωτικούς τίτλους, με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 622B παρ. 4 ΚΠολΔ. Ωστόσο, ενόψει της διαφορετικής ρύθμισης της καθ' ύλην αρμοδιότητας του δικαστηρίου που εκδικάζει την ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής (με βάση το ποσό της απαίτησης, άρθρο 632 παρ. 1 ΚΠολΔ) και την ανακοπή κατά της εκτέλεσης (πάντα το ειρηνοδικείο ή το μονομελές πρωτοδικείο, άρθρο 933 παρ. 1 ΚΠολΔ) αλλά και των επί μέρους διαφορετικών νομοθετικών ρυθμίσεων ως προς τα αποδευκτικά μέσα που μπορούν να ληφθούν υπόψη από το δικαστήριο για την απόδειξη των λόγων της κάθε μιας ανακοπής (πρβλ. 933 παρ. 4 ΚΠολΔ) σε συνδυασμό με το επιτρεπτό ή μη της άσκησης ενδίκων μέσων κατά της απόφασης που εκδίδεται σε κάθε μια απ' αυτές, η ως άνω δυνατότητα της

αντικειμενικής τους σώρευσης κρίνεται *in concreto*. Ειδικότερα σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 933 παρ.1 ΚΠολΔ καθορίζεται ως κριτήριο για τον προσδιορισμό της καθ' ύλην αρμοδιότητας για την εκδίκαση ανακοπών κατά της εκτέλεσης ο εκτελεστός τίτλος, βάσει του οποίου επισπεύδεται η αναγκαστική εκτέλεση και, συγκεκριμένα, το άρθρο αυτό ορίζει, ότι αντιρρήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και κάθε δανειστή του που έχει έννομο συμφέρον και αφορούν την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης ή την απαίτηση ασκούνται μόνο με ανακοπή, που εισάγεται στο ειρηνοδικείο, αν ο εκτελεστός τίτλος έχει εκδοθεί από το δικαστήριο αυτό, και στο μονομελές πρωτοδικείο σε κάθε άλλη περίπτωση (βλ. και Ι.Μπρίνιας, Αναγκαστική Εκτέλεση Ι2 άρθρ. 933 §153 σ.419, Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας (Νικολόπουλος), ΚΠολΔ Ι 2000 933 αριθ. 15, άλλως Π. Γέσιου-Φαλτσή Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτελέσεως Ι §37 σ. 548-9). Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 218 παρ.1 ΚΠολΔ, η οποία έχει εφαρμογή και στις ανακοπές κατ' άρθρο 585 παρ.1 ΚΠολΔ, περισσότερες αιτήσεις του ίδιου ενάγοντος κατά του ίδιου εναγομένου, οι οποίες πηγάζουν από την ίδια ή διαφορετική αιτία αφορούν τον ίδιο ή διαφορετικό λόγο, μπορούν να ενωθούν στο ίδιο δικόγραφο της αγωγής (ή της ανακοπής): α) αν δεν είναι αντιφατικές μεταξύ τους, β) αν στο σύνολό τους υπάγονται λόγω ποσού στο δικαστήριο που εισάγονται, γ) αν υπάγονται στην τοπική αρμοδιότητα του ίδιου δικαστηρίου, δ) αν υπάγονται στο ίδιο είδος διαδικασίας και ε) αν η σύγχρονη εκδίκασή τους δεν επιφέρει σύγχυση. Κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2 του ίδιου πιο πάνω άρθρου, αν ενωθούν περισσότερες αιτήσεις χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 διατάσσεται ύστερα από αίτηση ή και αυτεπαγγέλτως ο χωρισμός και, στην περίπτωση της καθ' ύλην ή κατά τόπον αναρμοδιότητας, εφαρμόζονται τα άρθρα 46 και 47 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 632 παρ.1 ΚΠολΔ, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο τέταρτο του άρθρου 1 του Ν. 4335/2015, με έναρξη ισχύος από 1-1-2016, ο οφειλέτης κατά του οποίου στρέφεται η διαταγή πληρωμής έχει το δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή, η οποία απευθύνεται στο καθ' ύλην αρμόδιο Δικαστήριο του τόπου έκδοσης της διαταγής πληρωμής. Επανέρχεται, δηλαδή, η καθ' ύλην αρμοδιότητα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, στην οποία, υπό την ισχύουσα μορφή της προαναφερθείσας διάταξης, υπάγονται πλέον οι απαιτήσεις οι οποίες καταλαμβάνονται από τα όρια της υλικής αρμοδιότητας του Πολυμελούς Πρωτοδικείου (άρθρα 14 παρ.2 και 18 ΚΠολΔ). Από τα παραπάνω συνάγεται ότι δεν είναι επιτρεπτή η σώρευση στο ίδιο δικόγραφο ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής, υπαγόμενης λόγω ποσού στην υλική αρμοδιότητα του παρόντος Δικαστηρίου και ανακοπής κατά επιταγής προς πληρωμή, που έχει γραφεί κάτω από αντίγραφο εκτελεστού απογράφου της διαταγής πληρωμής, εκδοθείσας από το Μονομελές Πρωτοδικείο, η οποία υπάγεται εκ του λόγου αυτού στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου κατά τα ανωτέρω. Στην περίπτωση αυτή διατάσσεται ο χωρισμός των δυο ανακοπών και εφαρμόζονται τα άρθρα 46 και 47 ΚΠολΔ (ΕφΠειρ 442/2004 ΠειρΝομ 2205.243, ΕφΠειρ

Στην προκειμένη περίπτωση, η ανακοπτούσα, με την κρινόμενη ανακοπή, ζητεί να ακυρωθεί, για τους αναφερόμενους σε αυτή λόγους, η με αριθμό διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία υποχρεώθηκε να καταβάλει στην καθ' ης η ανακοπή το ποσό των 292.683,83 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, καθώς και η από 11.5.2022 επιταγή προς εκτέλεση που έχει τεθεί παρά πόδας του αντιγράφου του πρώτου (Α') εκτελεστού απογράφου της ιδίας ως άνω διαταγής πληρωμής. Επίσης ζητεί να καταδικαστεί η καθ' ης στη δικαστική της δαπάνη. Με το κρινόμενο δικόγραφο σωρεύονται, τόσο η ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ, η οποία έχει ως αίτημα την ακύρωση της διαταγής πληρωμής ως εκτελεστού τίτλου (ΟΛΑΠ 30/1987 ΝοΒ 36.96), όσο και η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ, η οποία βάλλει κατά της προσβαλλόμενης πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης και έχει ως αίτημα την ακύρωση της πράξης αυτής. Η σώρευση, ωστόσο, αυτή είναι απαράδεκτη, καθόσον, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, η πρώτη από τις πιο πάνω ανακοπές υπάγεται (λόγω ποσού) στην καθ' ύλην αρμοδιότητα αυτού του Δικαστηρίου, διότι η απαίτηση για την οποία εκδόθηκε η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής ανέρχεται σε ποσό που υπερβαίνει τις 250.000 ευρώ (14 παρ.2, 18, 632 παρ.1 ΚΠολΔ), ενώ η δεύτερη από αυτές υπάγεται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών σύμφωνα με τα άρθρα 933 παρ. 1,3 και 584 ΚΠολΔ, εφόσον ο πιο πάνω εκτελεστός τίτλος είναι διαταγή πληρωμής του Δικαστή του τελευταίου Δικαστηρίου. Επομένως, εφόσον δεν συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις του άρθρου 218 παρ. 1 ΚΠολΔ για την παραδεκτή σώρευση των δύο ανακοπών, πρέπει να διαταχθεί ο χωρισμός τους (άρθρο 218 παρ. 2 ΚΠολΔ) και, αφού το παρόν Δικαστήριο κηρυχθεί αναρμόδιο για την εκδίκαση της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ, πρέπει αυτή να παραπεμφθεί στο καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, για να δικασθεί κατά την προσήκουσα διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 937 § 3 και 614 επ. ΚΠολΔ). Περαιτέρω, όσον αφορά στην ανακοπή του αρ. 632 ΚΠολΔ, αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου [632 παρ. 1 ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 1 άρθρο τέταρτο του Ν. 4335/2015 (Φ.Ε.Κ. Α' 87/23-07-2015), σε συνδυασμό με τα άρθρα 14 παρ. 2 και 18 ΚΠολΔ] και πρέπει, κατ' άρθρο 591 παρ. 6 ΚΠολΔ, να διαταχθεί η εκδίκασή της κατά την προσήκουσα ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (614 επ. ΚΠολΔ), σύμφωνα με το άρθρο 632 παρ. 2 εδ. β' ΚΠολΔ, αντί της τακτικής διαδικασίας, κατά την οποία εισάγεται. Ακολούθως, η ανακοπή έχει ασκηθεί εμπροθέσμως (άρθρο 632 ΚΠολΔ, ως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το Ν.4335/2015), δηλαδή εντός της προθεσμίας των δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών από την επίδοση της διαταγής πληρωμής, δεδομένου ότι η τελευταία επιδόθηκε στην ανακοπτούσα την 23.5.2022 (βλ. την υπ' αριθμ. 9508/23.5.2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Αντωνίου Καλογερόπουλου) ενώ το δικόγραφο της ανακοπής επιδόθηκε στην καθ' ης η ανακοπή στις

ΘΕΣΗ ΚΑΙ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ

14.6.2022, τελευταία ημέρα συμπλήρωσης της προθεσμίας των 15 εργασίμων ημερών (βλ. την υπ' αριθμ.

έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών μη υπολογιζομένων των Σαββατοκύριακων και της 13.6.2022, ημέρα της εορτής του Αγίου Πνεύματος για το έτος 2022. Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί η νομική και ουσιαστική βασιμότητα των προβαλλομένων με την ως άνω ανακοπή λόγων, των οποίων την απόρριψη ζήτησε η καθ' ης ανακοπή.

Η καταγγελία μίας σύμβασης, η οποία είναι μονομερής δικαιοπρακτική δήλωση βουλήσεως, η οποία απευθύνεται σε ορισμένο πρόσωπο, μπορεί να γίνει και από πληρεξούσιο, οπότε εφαρμόζεται και η διάταξη του άρθρου 226 ΑΚ, κατά την οποία, μονομερής δικαιοπραξία, που επιχειρείται προς άλλον χωρίς επίδειξη του πληρεξουσίου εγγράφου είναι άκυρη, εάν ο άλλος, προς τον οποίο γίνεται, την αποκρούσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Από την τελευταία αυτή διάταξη προκύπτει ότι ο αποδέκτης της δήλωσης, δια της οποίας συντελείται μονομερής δικαιοπραξία ή οιονεί δικαιοπραξία εκ μέρους προσώπου που φέρεται ως αντιπρόσωπος άλλου, μπορεί, εφ' όσον δεν του επιδεικνύεται πληρεξούσιο έγγραφο, να την αποκρούσει, για το λόγο αυτό, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Στην περίπτωση αυτή, δηλαδή της απόκρουσης της δήλωσης χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, η επιχειρούμενη πράξη είναι άκυρη. Η ακυρότητα είναι απόλυτη, δεν θεραπεύεται με μεταγενέστερη έγκριση και επέρχεται, ανεξαρτήτως, εάν ο φερόμενος ως πληρεξούσιος είχε ή όχι την πληρεξουσιότητα. Για να επέλθουν τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα της καταγγελίας και μάλιστα ex nunc, πρέπει αυτή να επιχειρηθεί εκ νέου εγκύρως. Ο αποδέκτης της δήλωσης την αποκρούει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, εφ' όσον ενεργήσει εντός των χρονικών ορίων που επιβάλλονται από την καλή πίστη, τα συναλλακτικά ήθη και τις περιστάσεις. Εάν το ως άνω πρόσωπο δεν ενεργήσει εντός των ως άνω χρονικών ορίων, η μονομερής δικαιοπραξία, που επιχειρείται χωρίς επίδειξη του πληρεξουσίου, είναι ισχυρή, εάν υπάρχει πληρεξουσιότητα ή επακολούθησε έγκριση. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 216 και 217 ΑΚ, η εξουσία για αντιπροσώπευση δίνεται με πληρεξουσιότητα προς τον εξουσιοδοτούμενο, που υποβάλλεται στον τύπο τον απαιτούμενο για τη δικαιοπραξία στην οποία αφορά. Επί νομικών προσώπων την πληρεξουσιότητα δίνει εκείνος που για κάθε συγκεκριμένη δικαιοπραξία έχει το δικαίωμα εκπροσώπησής του (ΑΠ 139/2016, ΕφΑυτΜακ 3/2019, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Αντίθετα, αν δεν εναντιωθεί ο αποδέκτης της καταγγελίας, το κύρος της, που βαρύνεται να αποδείξει ο καταγγέλλων ότι έγινε από αντιπρόσωπό του, θα εξαρτηθεί από την ύπαρξη ή μη του πληρεξουσίου εγγράφου ή της έγκρισης εκ μέρους του καταγγέλλοντος (ΑΠ 139/2016, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, παγ. νμλγ., Φ. Δωρής σε Α. Γεωργιάδη - Μ. Σταθόπουλου, Αστικός Κώδικας, τόμος Ι υπό άρθρο 226, αριθ. 8, σελ. 396), η οποία πρέπει να γίνει μέχρι τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, είτε με την προσκόμιση συμβολαιογραφικού ή άλλου εγγράφου είτε με δήλωση του

παριστάμενου διαδίκου που καταχωρίζεται στα πρακτικά, διαφορετικά η καταγγελία είναι άκυρη (ΕφΔυτΜακ 3/2019, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ακόμη, κατά το άρθρο 232 ΑΚ μονομερής δικαιοπραξία που επιχειρήθηκε από αντιπρόσωπο χωρίς να έχει εξουσία αντιπροσώπευσης είναι άκυρη. Κατά δε το άρθρο 233 ΑΚ μονομερής δικαιοπραξία που επιχειρείται προς άλλον από αντιπρόσωπο, ο οποίος δεν έχει εξουσία, εφόσον ο άλλος δεν την απέκρουσε γι' αυτόν το λόγο, είναι ισχυρή, αότου την ενέκρινε ο αντιπροσωπευόμενος. Το άλλο μέρος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να εγκρίνει ρητά τη δικαιοπραξία ο αντιπροσωπευόμενος μέσα σε εύλογη προθεσμία, που του καθορίζει. Από τις διατάξεις αυτές σαφώς προκύπτει ότι κατ' αρχήν η μονομερής δικαιοπραξία, όταν γίνεται από αντιπρόσωπο που στερείται πληρεξουσίου, είναι άκυρη και μόνο σε περίπτωση δικαιοπραξίας απευθυνόμενης σε άλλον, όπως είναι η καταγγελία μιας διαρκούς σύμβασης, αυτή, αν δεν αποκρουσθεί από τον παραλήπτη της χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, ισχυροποιείται, εφόσον υπάρχει τέτοια πληρεξουσιότητα ή εγκριθεί από τον αντιπροσωπευόμενο, πρέπει όμως η έγκριση να γίνει πριν αποκρουσθεί η δικαιοπραξία από το άλλο μέρος για το λόγο ότι έγινε χωρίς να έχει εξουσία αντιπροσώπευσης ο εμφανιζόμενος ως αντιπρόσωπος (ΜονΕφΑθ 465/2018, ΕφΠειρ 294/2010, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 2786/2009 ΕΔικΠολυκ 2011. 275). Εξ άλλου από τις διατάξεις των άρθρων 18 παρ. 1 και 2, 22 του ν. 2190/1920, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από το άρθρο 29 ν. 3604/2007, 65, 67, 68, 70, 211, 21, 229, 232 και 713 ΑΚ, συνάγεται ότι το δικαίωμα της οργανικής εκπροσώπησης της ανώνυμης εταιρείας ανήκει στο διοικητικό συμβούλιο της που ενεργεί είτε συλλογικά είτε με υποκατάστατα πρόσωπα, μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή και τρίτα πρόσωπα, στα οποία, εφόσον το καταστατικό της εταιρείας το επιτρέπει, αναθέτει, ολικά ή μερικά, την εκπροσώπηση της εταιρείας ή τη διαχείριση της περιουσίας της και τα οποία εκφράζουν πρωτογενώς τη βούληση της εταιρείας, ως όργανα της διοίκησής της, αντλώντας την εξουσία τους από το νόμο και το καταστατικό. Επομένως η καταγγελία που έγινε στο όνομα του νομικού προσώπου από αναρμόδιο ή χωρίς εξουσία πρόσωπο είναι ανυπόστατη και δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 233 και 238 ΑΚ που αναφέρονται στη, με αναδρομική ενέργεια, μεταγενέστερη έγκριση της καταγγελίας από το αρμόδιο όργανο του νομικού προσώπου, διότι, λόγω του διαπλαστικού χαρακτήρα της καταγγελίας, για τη συντέλεση αυτής, απαιτείται δήλωση βούλησης από το ίδιο το νομικό πρόσωπο, η οποία μόνο με το όργανο που το εκπροσωπεί μπορεί να πραγματοποιηθεί. Συνεπώς, στην περίπτωση αυτή, η, εκ των υστέρων, έγκριση δεν ισχυροποιεί αναδρομικά την ανυπόστατη καταγγελία, αλλά επέχει θέση νέας αυτοτελούς καταγγελίας, με την προϋπόθεση ότι αυτή θα περιέλθει νομίμως στον λήπτη αυτής (ΑΠ 1311/2022, ΑΠ 393/2021, ΑΠ 911/2013, ΑΠ 557/2008, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με τον τρίτο λόγο ανακοπής, η ανακοπτούσα εκθέτει ότι η από 10.9.2018 εξώδικη καταγγελία της ένδικης σύμβασης δανείου, που της επιδόθηκε την 25.10.2018, είναι άκυρη διότι δεν

ΘΕΣΠΙΣΗ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

υπογράφεται από τα αρμόδια όργανα της δικαιούχου τραπεζικής εταιρείας αλλά υπογράφεται από άγνωστα σε εκείνη τρίτα πρόσωπα, ήτοι τον και τον χωρίς επίδειξη και προσκόμιση σχετικού πληρεξουσίου εγγράφου. Ότι συνεπεία της ακυρότητας της καταγγελίας αυτής, το ποσό για το οποίο εκδόθηκε η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής δεν ήταν ληξυρόθεσμο και απαιτητό και ως εκ τούτου πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής. Ο λόγος αυτός της ανακοπής είναι νόμω βάσιμος, στηρίζεται στις προαναφερομένες στις νομικές σκέψεις διατάξεις και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κάτ' ουσίαν. Από τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, αποδεικνύονται τα εξής: Στις 20/6/2006 καταρτίστηκε μεταξύ της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία “

και της ανακόπτουσας η υπ' αριθμ. 320000064270 Σύμβαση δανείου ποσού 240.000 ευρώ για να χρησιμοποιηθεί από την ανακόπτουσα για αγορά και βελτίωση επαγγελματικής στέγης. Με την ως άνω σύμβαση, μεταξύ άλλων, συμφωνήθηκε (άρθρο 7) ότι η Τράπεζα εδικαιούτο κατά την ελεύθερη κρίση της, με απλή έγγραφη δήλωσή της προς την οφειλέτρια - ανακόπτουσα, να καταγγείλει την εν λόγω δανειακή σύμβαση και να κηρύξει αμέσως ολόκληρο το Δάνειο ληξυρόθεσμο και απαιτητό και να επιδιώξει πάραυτα την είσπραξή του, αν συνέτρεχε μια από τις αναφερόμενες στο άρθρο 7 της Σύμβασης περιπτώσεις. Η ως άνω τραπεζική εταιρεία, επειδή η ανακόπτουσα δεν τήρησε τις συμβατικές της υποχρεώσεις (αρ. 7.α της σύμβασης), προέβη σε καταγγελία της ένδικης δανειακής σύμβασης, δυνάμει της από 10/9/2018 εξώδικης δήλωσής της, η οποία επιδόθηκε στην ανακόπτουσα στις 25.10.2018 (όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 5632/25.10.2018 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Βασιλικής Κούντζου), με την οποία ταυτόχρονα κάλεσε την ανακόπτουσα να της καταβάλει το συνολικό ποσό των 292.683,83 ευρώ, νομιμοτόκως. Ακολούθως, λόγω της μη καταβολής από την ανακόπτουσα του ως άνω ποσού, εκδόθηκε κατόπιν αιτήσεως της καθ' ης, εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων ενεργούσας υπό την ιδιότητά της ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεης διαδίκου, διαχειρίστριας και πληρεξουσίας των απαιτήσεων των οποίων δικαιούχος τυγχάνει η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία

η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της αρχικής δικαιούχου τραπεζικής εταιρείας δυνάμει της από 18/6/2019 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3156/2003 (δημοσιευμένης στα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών με αρ. πρωτ. 150/18.6.2019, σε τόμο 10 και με αριθμό 184), η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής, με την οποία υποχρεώθηκε η ανακόπτουσα να καταβάλλει στην ειδική διάδοχο της τραπεζικής εταιρείας

αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία

το παραπάνω ποσό των 292.683,83 ευρώ, πλέον τόκων και

εξόδων εντόκως από την 26.10.2018. Την ανωτέρω από 10.9.2018 εξώδικη δήλωση-καταγγελία δεν προέκυψε ότι υπέγραψαν τα αρμόδια κατά νόμο εκπροσωποευτικά όργανα της τραπεζικής εταιρείας αλλά την υπέγραψαν, για λογαριασμό αυτής (τράπεζας) οι οι οποίοι δεν προκύπτει ότι ενεργούσαν ούτε ως υποκατάστατα όργανα της ως άνω τραπεζικής εταιρείας ούτε ως απλοί πληρεξούσιοι-εντολοδόχοι αυτής. Από την ως άνω έκθεση επίδοσης της εξώδικης δήλωσης προκύπτει ότι δεν επιδείχθηκε στην ανακόπτουσα κατά το χρόνο της καταγγελίας τυχόν πληρεξούσιο έγγραφο των ως άνω προσώπων, ως αντιπροσώπων-πληρεξουσίων της δικαιούχου τραπεζικής εταιρείας για την καταγγελία της ένδικης σύμβασης δανείου, ωστόσο η ανακόπτουσα δεν επικαλείται αλλά ούτε και αποδεδεικνύεται από οποιοδήποτε αποδεικτικό μέσο ότι η ίδια απέκρουσε την επιδοθείσα εξώδικη δήλωση-καταγγελία χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, εντός εύλογου χρόνου. Αντιθέτως, ενώ η καταγγελία της σύμβασης επιδόθηκε στην ανακόπτουσα την 25.10.2018, εκείνη προβάλλει το ζήτημα της πληρεξουσιότητας για πρώτη φορά με την ένδικη ανακοπή της, η οποία κατατέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου την 14.6.2022, ήτοι 4 έτη μετά, χρονικό διάστημα το οποίο, αναμφισβήτητα, δεν πληροί την έννοια της, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, αντιδράσεως. Ωστόσο, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και μέχρι το τέλος αυτής, η καθ'ης δεν προσκόμισε κάποιο έγγραφο από το οποίο να αποδεδεικνύεται ότι είχε δοθεί έγκυρα από την ανωτέρω τραπεζική εταιρεία η πληρεξουσιότητα στους ανωτέρω υπαλλήλους για καταγγελία της σύμβασης δανείου (πχ. το καταστατικό της αρχικής δικαιούχου τραπεζικής εταιρείας ή τη σχετική απόφαση του Δ.Σ. της τελευταίας ή το σχετικό πληρεξούσιο ή σχετική βεβαίωση από την τελευταία - βλ σχετικά και ΜονΕφΑθ 2768/2022, ΜονΕφΑθ 577/2022, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ή ότι μεταγενέστερα η ως άνω τραπεζική εταιρεία ενέκρινε, διά των αρμοδίων εκπροσωποευτικών της οργάνων, την καταγγελία (διότι λόγω του διαπλαστικού χαρακτήρα της καταγγελίας, για τη συντέλεση αυτής, απαιτείται δήλωση βούλησης από το ίδιο το νομικό πρόσωπο, η οποία μόνο με το όργανο που το εκπροσωπεί μπορεί να πραγματοποιηθεί-βλ. σχετικά και ΑΠ 1171/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ούτε η ίδια η καθ'ης δήλωσε, παρισταμένη με το νόμιμο εκπρόσωπό της στο Δικαστήριο, την έγκριση της καταγγελίας της σύμβασης δανείου με δήλωσή της καταχωριζόμενη στα πρακτικά, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Επομένως, η ανωτέρω καταγγελία της σύμβασης δανείου είναι άκυρη, δεν παρήχθησαν αποτελέσματα από αυτή και η επίμαχη οφειλή δεν κατέστη ληξιπρόθεσμη και απαιτητή ώστε έγκυρα να εκδοθεί για την απαίτηση της καθ'ης διαταγή πληρωμής. Συνεπώς, ο ως άνω λόγος ανακοπής πρέπει να γίνει δεκτός ως ουσιαστικά βάσιμος. Σημειώνεται όμως ότι, κατά την γνώμη ενός μέλους της συνθέσεως του Δικαστηρίου, της Πρωτοδίκη Χρυσής Βεγλινή, ο υπό κρίση λόγος ανακοπής θα έπρεπε να απορριφθεί ως μη νόμιμος, καθώς, σε περίπτωση που η καταγγελία γίνεται από αντιπρόσωπο του καταγγέλλοντος και κατά την επίδοσή της δεν επιδεικνύεται στον αποδέκτη της το πληρεξούσιο έγγραφο, η ακυρότητα της καταγγελίας επέρχεται μόνο εάν ο αποδέκτης της εναντιωθεί σε αυτήν

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

χωρίς υπαίτια βραδύτητα, αν δε ο αποδέκτης δεν εναντιωθεί, το κύρος της καταγγελίας εξαρτάται από την ύπαρξη ή μη του πληρεξουσίου εγγράφου ή της έγκρισης της καταγγελίας εκ μέρους του καταγγέλλοντος. Στην προκείμενη, ωστόσο, περίπτωση η ανακοπτούσα δεν ισχυρίζεται ότι προέβη και μάλιστα χωρίς υπαίτια βραδύτητα, πριν από την έκδοση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής, στην απόκρουση της καταγγελίας λόγω της μη επίδειξης του πληρεξουσίου εγγράφου, οπότε αυτή (καταγγελία) εγκρίθηκε από την αντιπροσωπευόμενη εταιρία, όπως συνάγεται από το ότι μεταξύ των εγγράφων που προσκόμισε για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής ήταν και η ως άνω από 10.9.2018 εξώδικη δήλωση καταγγελίας της επίδικης σύμβασης δανείου.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, εφόσον αποδείχθηκε ότι ο ανωτέρω τρίτος λόγος της υπό κρίση ανακοπής είναι και ουσιαστικά βάσιμος, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη κατ' άρθρο 632 ΚΠολΔ ανακοπή, παρελκομένης της εξέτασης των λοιπών λόγων της και να ακυρωθεί η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής (αρ. 633 παρ. 1 ΚΠολΔ). Τέλος η δικαστική δαπάνη της ανακοπτούσας θα επιβληθεί κατά παραδοχή του σχετικού αιτήματος της, σε βάρος της καθ' ης η ανακοπή λόγω της ήττας της (αρ. 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ τον χωρισμό των σωρευομένων στο υπό κρίση δικόγραφο ανακοπών, ήτοι α) της ανακοπής (κατ' άρθρο 632 ΚΠολΔ) κατά της με αριθμό 2563/2022 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και β) της σωρευόμενης στο ίδιο δικόγραφο ανακοπής (κατ' άρθρο 933 ΚΠολΔ) κατά της από 11.5.2022 επιταγής προς εκτέλεση κάτωθι του αντιγράφου του πρώτου απογράφου εκτελεστού της με αριθμό 2563/2022 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ εαυτό καθ' ύλην αναρμόδιο προς εκδίκαση της ανακοπής (κατ' άρθρο 933 ΚΠολΔ) κατά της από 11.5.2022 επιταγής προς εκτέλεση κάτωθι του αντιγράφου του πρώτου απογράφου εκτελεστού της με αριθμό 2563/2022 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ την ως άνω ανακοπή ενώπιον του αρμοδίου καθ' ύλην και κατά τόπο Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή (κατ' άρθρο 632 ΚΠολΔ) κατά της με αριθμό 2563/2022 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΘΕΣΠΙΣΗ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ

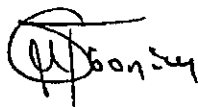

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την υπ' αριθμ. 2563/2022 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ εις βάρος της καθ' ης η ανακοπή το σύνολο των δικαστικών εξόδων της ανακόπτουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των οκτώ χιλιάδων (8.000) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 29 Μαΐου 2024.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

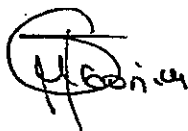

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 01 ΙΟΥΛΙΟΥ 2024

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

